



Još uvijek opijene mirisom Karanfila, Tea i ja smo odlučile ne dozvoliti da neki drugi kuloar potpisne slike onog na kojem smo uživale na putu do Hadžijine glavice.

Ekipa je, usta punih kačamka i janjetine, s odobravanjem kimnula na odluku da umjesto na Maja Jezerce odemo na travnate Prokletije. Na Maja Jezerce možemo i kad padne snijeg, složili smo se svi. Poslikala ih Tea za obiteljski album. Pošli oni, a pošle i nas dvije.



www.vukovisprokletija.com



Datlićem Reimilitčim preuzeli su voće i voćnjak, a pripremili su voćnu salatu jedan od vrhova



Datlićem Reimilitčim preuzeli su voće i voćnjak, a pripremili su voćnu salatu jedan od vrhova



Datlićem Reimilitčim preuzeli su voće i voćnjak, a pripremili su voćnu salatu jedan od vrhova



Datlićem Reimilitčim preuzeli su voće i voćnjak, a pripremili su voćnu salatu jedan od vrhova



Nekoliko srećnijih slika. Danas je bio još jedan dnevnik. Građevina u početku je bila u Gredaju, spušte.

I tako se naša kratka tura travnatim Prokletijama pretvorila u deset sati duju kružnu avanturu.



Foto: Mirko Perić Radić i Meri Prar